

Шамоилул-Муҳаммадия / РАСУЛУЛЛОҲ СОЛЛАЛЛОҲУ АЛАЙҲИ ВАСАЛЛАМНИНГ КЎРИНИШЛАРИ / 247-ҳадис

247- حَدَّثَنَا عَلِيُّ بْنُ حُجْرٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا شَرِيكٌ، عَنْ سِمَاكِ بْنِ حَرْبٍ، عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ، قَالَ:
جَالَسْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَكْثَرَ مِنْ مِائَةِ مَرَّةٍ، كَانَ أَصْحَابُهُ يَتَنَاشَدُونَ الشِّعْرَ، وَيَتَذَكَّرُونَ
أَشْيَاءَ مِنْ أَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ، وَهُوَ سَاكِتٌ وَرُبَّمَا تَبَسَّمَ مَعَهُمْ

Жобир ибн Самура розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллоллоху алайҳи васаллам билан бирга юздан ортиқ ўтирганман. У зотнинг саҳобалари шеъо айтиб, жоҳилият ишларини эслашар, у зот эса сукут сақалаб турар, гоҳида эса улар билан бирга қўшилиб табассум қилардилар».

Манба: hadis.islom.uz

